

χωρίς ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2006 | ΤΕΥΧΟΣ

3

ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙ-ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ
Τσαμαδού 13Α, 106 83 Αθήνα
Τηλ. 6944 542228 - Fax 210 4622753

Φιλίππου 51, 546 31 Θεσσαλονίκη
Τηλ: 6934 667962
e-mail: greekco@hotmail.com
Website: www.omhroi.gr/SAS

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Δήλωση άρνησης στράτευσης του Νίκου Κ. (σ. 1)
Δίκες, δίκες, δίκες... (σ. 2)
Κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει (σ. 2)
Βοηθείστε τους αγώνες των Ελλήνων αντιρρησιών συνείδησης (σ. 2)
Άρθρα που σας προτείνουμε (σ. 2)
ΙΣΡΑΗΛ Idan Halili (σ. 3)
ΕΡΥΘΡΑΙΑ Η στρατιωτική θητεία δεν τελειώνει ποτέ... (σ. 3)
Η.Π.Α. Πόσους εκδότες τρομοκρατεί ένα βιβλίο; (σ. 3)
Mehmet Tarhan. Το τουρκικό παρακράτος εξακολουθεί να εκδικείται (σ. 4)
«Η ΚΥΠΡΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ» (σ. 4)

Δήλωση

άρνησης στράτευσης του Νίκου Κ., όπως κατατέθηκε στο Στρατολογικό Γραφείο Αθήνας

ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΕΝΟΠΛΗΣ Ή ΑΟΠΛΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Επιθυμώ να αναγνωριστώ ως αντιρρησίας συνείδησης γιατί:

- Πιστεύω ότι η ελευθερία συνείδησης είναι στοιχειώδες ανθρώπινο δικαίωμα
- Είμαι υπέρ της Ειρήνης και εναντίον κάθε μορφής βίας.

- Δεν θέλω να μάθω να σκοτώνω ή να προετοιμαστώ πηκτικά και ψυχικά για αυτό.

- Ο στρατός κατέλυσε τρεις φορές κατά τη διάρκεια του προηγούμενου αιώνα τη δημοκρατία και τις πολιτικές ελευθερίες της χώρας μου, ταπείνωσε το λαό της και η Ελλάδα που είναι η πατρίδα της Δημοκρατίας έγινε περίγελος διεθνώς.

Δεν αρνούμαι την αναγκαιότητα για ετοιμότητα της χώρας μου σε περίπτωση πολέμου. Σήμερα όμως η έκβαση των πολέμων εξαρτάται από τρίτους που έχουν τα μέσα να αχρηστεύουν τα όπλα μας και να δίνουν τις θέσεις μας στον εχθρό. Μπορούν ακόμη και να μας απαγορεύουν να κινηθούμε. Άλλωστε

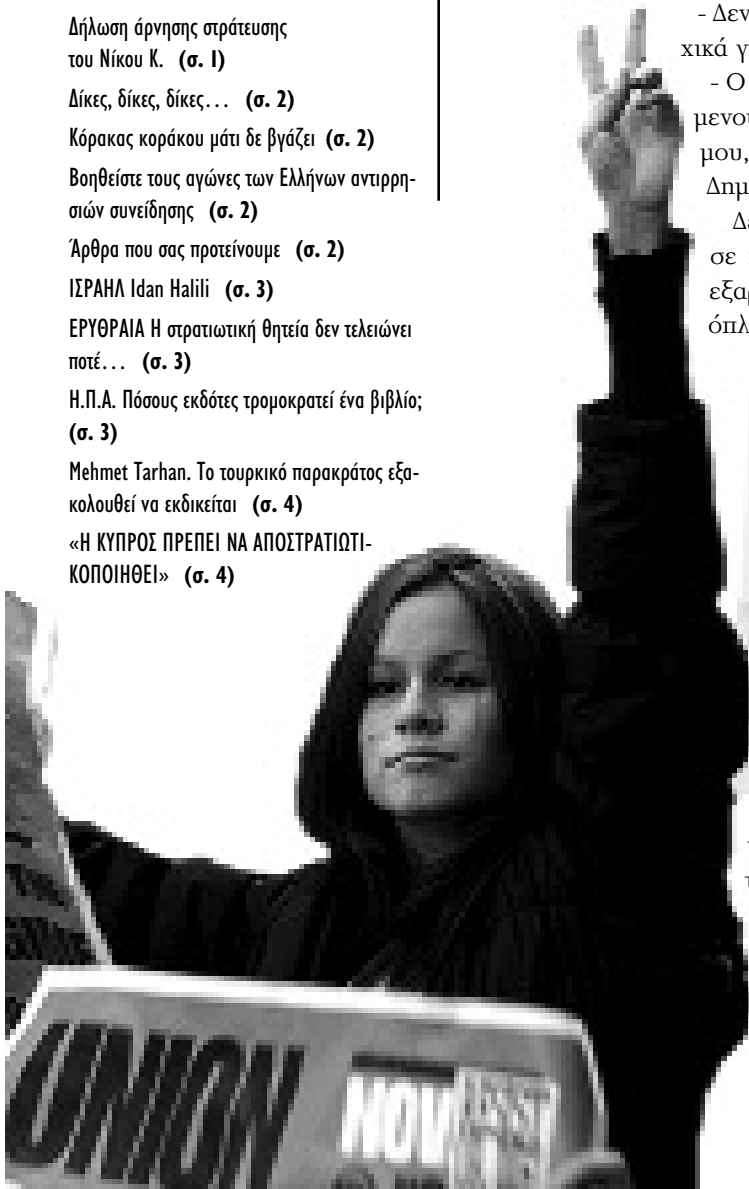
σύντομα ο στρατός όπως τον ξέρουμε, θα πάψει να υπάρχει. Η αλλαγή έχει ήδη αρχίσει με τους επαγγελματίες στρατιώτες. Η ρομποτική, η νανοτεχνολογία, τα λέιζερ και άλλα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας έχουν ήδη δημιουργήσει τις δυνατότητες για την παραγωγή νέων όπλων, που καταργούν όχι μόνο τον στρατιώτη και τον ατομικό ηρωισμό, αλλά ακόμη και την έννοια της αντίστασης.

Για τους λόγους αυτούς, αρνούμαι να προσφέρω την οποιαδήποτε ένοπλη ή άοπλη υπηρεσία στις ένοπλες δυνάμεις.

Το γεγονός ότι η έννοια του στρατού αντιτίθεται στις αρχές μου δεν σημαίνει ότι απορρίπτω την έννοια της συλλογικότητας και της προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο.

Δηλώνω ότι είμαι πρόθυμος να προσφέρω μια εναλλακτική κοινωνική θητεία, ανεξάρτητη από κάθε μορφής στρατιωτικό σχεδιασμό, με όρους όχι δυσμενείς και τιμωρητικούς.

Αθήνα, Οκτώβριος 2005

Δίκες, δίκες, δίκες...

1 Στις 19/12 εκδικάστηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας η προσφυγή του Κυριάκου Καπίδη ενάντια στην απόρριψη της αίτησης αναγνώρισης του ως αντιρρησία συνείδησης. Η εισήγηση ήταν αρνητική, βασισμένη κύρια σε δύο επιχειρήματα:

α) Η copy paste αιτιολογία των απορρίψεων «...μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της επιτροπής και τις απόψεις του αιτούντος αποφασίστηκε...» είναι νομικά επαρκής.

β) Το ζητούμενο είναι η ειλικρίνεια και η σοβαρότητα των πεποιθήσεων του ενδιαφερομένου, όλα τα άλλα είναι αδιάφορα και αυτό είναι «το σχετικά περισσότερο λογικό που μπορεί να υπάρξει σχετικά με την εξακρίβωσή τους».

Ο εκπρόσωπος του υπουργείου, στα 60 δευτέρα (το πολύ) που μίλησε, αισθάνθηκε την ανάγκη να τονίσει ότι η επιτροπή αποτελείται και από καθηγητές Πανεπιστημίου και τους προέτρεψε να κοιτάξουν τους εξαιρετους επιστήμονες της επιτροπής που υπογράφουν!

2 Στις 13/01 δικάζεται η έφεση του Γιώργου Κουτσομανωλάκη, καταδικασμένου σε 24 μήνες φυλάκιση με αναστολή από το Στρατοδικείο Αθήνας, για ανυποταξία που χρονολογείται από το 1979! Ο Κουτσομανωλάκης, ως Μάρτυρας του Ιεχωβά αρνήθηκε να υπηρετήσει στο στρατό ζητώντας εναλλακτική υπηρεσία, η οποία όμως δεν υπήρχε. Φεύγοντας από την Ελλάδα, ζήτησε με αυτή την αιτιολογία και πήρε πολιτικό άσυλο στη Γερμανία, στην οποία

από τότε ζει!!! Είχε συλληφθεί το Μάιο όταν επισκέφτηκε τους γονείς του στη Ρόδο και παρέμεινε προφυλακισμένος στον Κορυδαλλό για 12 μέρες μέχρι τη δίκη και καταδίκη του στις 23/05.

3 Στις 19/01 δικάζεται στο Αναθεωρητικό Δικαστήριο (στρατιωτικό Εφετείο) του Ρουφ ο Μπόρις Σωτηριάδης. Ο Σωτηριάδης, ΜΤΙ ομογενής από τη Γεωργία, καταδικάστηκε πρωτόδικα από το στρατοδικείο Ξάνθης σε 3,5 χρόνια φυλάκιση χωρίς αναστολή, για την άρνησή του να καταταγεί.

Ο Σωτηριάδης υπηρέτησε στον Γεωργιανό στρατό και κατόπιν έγινε ΜΤΙ, με αποτέλεσμα το ελληνικό νομικό πλαίσιο να μην τον θεωρεί «ειλικρινή» αντιρρησία. Μετά από παραμονή ενός μήνα στις στρατιωτικές φυλακές, αφέρθηκε ελεύθερος με εντολή του Αναθεωρητικού ως τη δίκη του.

4 Την ίδια μέρα είναι προγραμματισμένη η δίκη του Λ.άζαρου Πετρομελίδη, καταδικασμένου σε 2,5 χρόνια φυλάκιση χωρίς αναστολή από το Ναυτοδικείο Πειραιά το Δεκέμβριο του 2004 για δύο κατά συρροήν ανυποταξίες. Η περίπτωση του Λάζαρου ο οποίος υφίσταται συνεχείς διώξεις από το 1992 και έχει ήδη μία καταδίκη είκοσι μηνών με αναστολή, έγινε case – study το Μάρτιο στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ο.Η.Ε., ως παραβίαση από πλευράς Ελλάδας του Διεθνούς Συμφώνου και τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα.

Βοηθείστε τους αγώνες των Ελλήνων αντιρρησιών συνείδησης

Ενισχύστε οικονομικά τον Σύνδεσμο:
Λογαριασμός Εθνικής Τράπεζας
116/ 772063-74
(Γιάννης Γκλαρνέτατζης και Κώστας Δουβής)
IBAN: GR87 0110 1160 0000 1167 7206 374,
Κωδ. SWIFT
Τράπεζας BIC ETHNGRAA
Ο αγώνας των αντιρρησιών αφορά όλους μας

Άρθρα που σας προτείνουμε

Έτσι θα «σκοτώσουν» οικονομία και κοινωνία: η υποθήκευση του μέλλοντος της χώρας από το νέο εξοπλιστικό πακέτο
<http://www.ethnos.gr/article.asp?catid=5347&subid=2&pubid=19912>

Άρχισε ο πόλεμος των μεσαζόντων: ο τίτλος και μόνο τα λέει όλα!
http://ta-nea.dolnet.gr/print_article.php?e=A&f=18412&m=N11&aa=1

Το κόμμα του πολέμου επιστρέφει: Ελληνοαμερικανικό πόλεμο κατά της Τουρκίας ονειρεύονται οι αναλυτές του υπουργείου Άμυνας
http://www.enet.gr/online/online_fpage_text?dt=26/11/2005&id=73067832,51068472,65243064

Κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει...

Αθώο κύριζε χθες το 5μελές Στρατοδικείο Λάρισας έναν συνταγματάρχη του Μηχανικού, ο οποίος κατηγορήθηκε ότι μεταχειρίζονταν τους ιεραρχικά κατώτερους του ως υπηρέτες του. Η υπόθεση, η οποία συζητήθηκε έντονα το τελευταίο διάστημα μεταξύ των υπηρετούντων στη Στρατιά, ενδέχεται να δημιουργήσει καθεστώς, μετατρέποντας υπαξιωματικούς και στρατιώτες ουσιαστικά σε ορντινάντσες!

Πρέπει πάντως να σημειωθεί ότι η έλλειψη δόλου (δηλαδή οφέλους) ήταν εκείνη που τελικά αθώωσε τον συνταγματάρχη και όχι η αμφισβήτηση των καταγγελλομένων. Κάθε άλλο μάλιστα. Όπως προέκυψε από τις καταθέσεις και των μαρτύρων κατηγορίας, αντλούσε δύναμη από την εξουσία του για να χρησιμοποιεί

τα στελέχη της υπηρεσίας τους ως υπηρέτες. Έτσι, σύμφωνα με τις καταθέσεις, έστειλε τους μόνιμους υπαξιωματικούς της υπηρεσίας του να πληρώσουν τους λογαριασμούς του, να αγοράσουν ψωμί ή ψάρια για το σπίτι, να ποτίσουν τον κήπο, να ταΐσουν τα τετράποδα που φιλοξενούσε κλπ. Μάλιστα, έφτανε στο σημείο να επιστρέφει -με τον ίδιο πάντα τρόπο- είδη που είχαν αγοραστεί επικαλούμενος ότι είχαν πληρωθεί ακριβότερα απ' όσο έπρεπε και ουσιαστικά- ανάγκαζε τους αξιωματικούς του να προβαίνουν προηγουμένως σε έρευνα αγοράς! Σημειώνεται ότι ο εισαγγελέας της έδρας πρότεινε την καταδίκη του συνταγματάρχη.

Πηγή: http://www.enet.gr/online/online_text?dt=08/12/2005&c=112&id=94316328

Ι Σ Ρ Α Η Λ

Idan Halili

Απαλλάχτηκε στα τέλη Δεκεμβρίου από την «επιτροπή συνείδησης» του Ισραηλινού στρατού η αντιρρησίας συνείδησης Idan Halili, αφού κρίθηκε μη κατάλληλη για την ένταξή της σε αυτόν. Η Idan είχε καταδικαστεί στις 15/11 σε ποινή φυλάκισης 14 ημερών, την οποία εξέτισε στις στρατιωτικές φυλακές.

Η 19χρονη Idan, δάλωσε την πρόθεση της να μην καταταγεί δηλώνοντας φεμινίστρια και αρνούμενη να ενταχτεί σε ένα θεσμό που

ήμεσα ή έμμεσα προωθεί και προάγει την πατριαρχία, το σεξισμό, τη βία κατά των γυναικών, την υπεροχή, τον έλεγχο και την πειθαρχία. Θεωρεί αντίθετα χρέος της τον αγώνα για την ελαχιστοποίηση της επιρροής παρόμοιων θεσμών στην κοινωνία.

Με τον τρόπο αυτό στάθηκε η πρώτη που εισήγαγε στην Ισραηλινή κοινωνία τη σχέση φεμινισμού και αντιμilitarισμού, κάνοντας την αρχή για να ανοίξει η σχετική συζήτηση. Στο γεγονός της απαλλαγής της καθώς και το σκεπτικό που την οδήγησε σε αυτή τη στάση αναφέρθηκε ο ημερήσιος τύπος, ενώ παρουσιάστηκε και συζητήθηκε στις ειδήσεις των 7, στο κανάλι 10 της ισραηλινής τηλεόρασης.

Πηγή: New Profile (Sergeiy Sandler, sergeiy@netvision.net.il)

Ε Ρ Υ Θ Ρ Α Ι Α

Η στρατιωτική θητεία δεν τελειώνει ποτέ...

Η φετινή μέρα των «Φυλακισμένων για την ειρήνη» (Prisoners for Peace Day – 01/12), αφιερώθηκε από τη War Resisters' International στην Ερυθραία, χώρα της ανατολικής Αφρικής που απέκτησε την ανεξαρτησία της από την Αιθιοπία μόλις το '93.

Με περίπου 4,5 εκατομμύρια πληθυσμό, η Ερυθραία διατηρεί περισσότερους από 200 χιλιάδες στρατιώτες. Η θητεία είναι υποχρεωτική για άντρες και γυναίκες από 18-40 ετών.

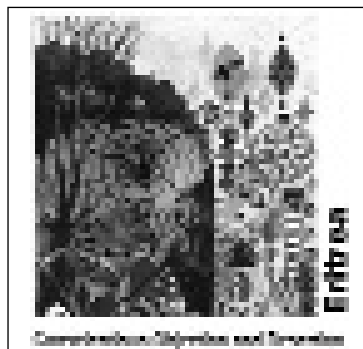
Στην πραγματικότητα, κανείς από όσους κατατάχθηκαν την τελευταία διετία δεν έχει απολυθεί από το στρατό, ενώ και η τελευταία τάξη του σχολείου ουσιαστικά «υπηρετείται» μέσα σε στρατιωτική μονάδα. Η μόνη δυνατότητα αποφυγής όλων αυτών είναι η λιποταξία και η φυγή από τη χώρα.

Η πιο συνηθισμένη πρακτική των Αρχών είναι η σύλληψη των συγγενών των λιποτακτών και όσων φεύγουν, ενώ η μόνη ουσιαστική φωνή αντίστασης και ταυτόχρονα γνωστοποίησης των συμβάντων εί-

ναι η Αντιμilitarιστική Πρωτοβουλία Ερυθραίων, που δραστηριοποιείται στη Γερμανία.

Η κατάσταση των αντιρρησιών συνείδησης και των λιποτακτών στην Ερυθραία παρουσιάστηκε το Μάρτιο στην Ύπατη Αρμοστεία για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Ο.Η.Ε., ενώ ειδική έρευνα έχει κάνει και η Διεθνής Αμνηστία.

Για πληροφόρηση: <http://www.wri-irg.org/pubs/br68-en.htm>, Αντιρρησίες και λιποτάκτες στην Ερυθραία: <http://www.wri-irg.org/news/2005/eritrea-en.htm>

Η . Π . Α .

Πόσους εκδότες τρομοκρατεί ένα βιβλίο;

Ο Αμερικανός Τζιμ Μάσεϊ είναι 34 ετών και πρώην λοχίας στο Ιράκ. Το βιβλίο του, με τίτλο «Kill! Kill! Kill!», κυκλοφορεί από τις γαλλικές εκδόσεις Panama. Στις ΗΠΑ κανένας εκδοτικός οίκος δεν δέχτηκε μέχρι στιγμής να το εκδώσει.

«Είχαμε φτάσει στο στρατόπεδο Αλ Ρασίντ. Ήταν μια μέρα συννεφιασμένη, θαμπή, ο ουρανός ήταν βαρύς. Όταν σταματήσαμε, είδα 10 Ιρακινούς, σε απόσταση 150 μέτρων. Ήταν νέοι, λιγότερο από 40 ετών, ήταν καθαροί και ντυμένοι με παραδοσιακά λευκά ρούχα. Ήταν συγκεντρωμένοι στον δρόμο, κρατούσαν σημαίες και φώναζαν συνθήματα κατά των Αμερικανών. Άκουσα μια σφαίρα να περνά πάνω από τα κεφάλια μας, από τα δεξιά προς τα αριστερά. Έτρεξα στο μέσον του δρόμου για να δω τι συνέβαινε. Μόλις έφτασα στον στρατιώτη Σουτς και οι άντρες μου άρχισαν να ρίχνουν στους διαδηλωτές. Μέσα σε τρία δευτερόλεπτα έφερα το όπλο στον ώμο μου. Στόχευσα προς την κατεύθυνσή τους, πήρα μια βαθιά αναπνοή, άνοιξα το δεξί μου μάτι και πυροβόλησα. Οι σφαίρες μου βρήκαν έναν διαδηλωτή στο στέρνο. Οι πεζοναύτες μου ούρλιαζαν “Ελάτε δειλοί! Θέλετε να πολεμήσετε;”.

Σύντομα βρήκα έναν καινούργιο στόχο, έναν διαδηλωτή που είχε πέσει στα τέσσερα και προσπαθούσε να ξεφύγει όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Γρήγορα στόχευσα στο κεφάλι του, πήρα άλλη μια βαθιά αναπνοή και πυροβόλησα ξανά. Μπα! Στο κεφάλι! Και ύστερα άλλη μια σφαίρα, και μετά ακόμη μία σε ένα άλλο κεφάλι. Συνέχισα μέχρι που κανείς από τους διαδηλωτές δεν κουνιόταν πια. Κανείς δεν είχε πυροβολήσει εναντίον μου. Πρέπει να πυροβόλησα δέκα φορές περίπου. Η όλη ιστορία δεν διάρκεσε πάνω από δυόμισι λεπτά.

Ήξερα επίσης ότι σε μερικούς από τους διαδηλωτές είχαμε ρίξει ψωπλάτα. Μερικοί από αυτούς ακόμη ψυχορραγούσαν, τα λευκά τους ρούχα είχαν βαφτεί κόκκινα. Η σφαίρα 5,56 χιλιοστών του αυτόματου όπλου M-16 είναι κακιά σφαίρα: δεν σκοτώνει αμέσως. Για παράδειγμα μπορεί να βρει κάποιον στο στέρνο και ύστερα να βγει από το γόνατό του, διαλύοντας στην πορεία όλα τα όργανα στο σώμα του. Οι άνδρες μου αλάλαζαν. Ο Τέιλορ και ο Γκόμοντ φώναζαν “Δεν ξέρουν να πολεμάνε. Ελάτε να πολεμήσετε, δειλοί”. Χτυπούσαν ο ένας τον άλλον στον ώμο και έλεγαν “σπουδαία δουλειά”, αλλά ήταν δυσαρεστημένοι που μερικοί από τους διαδηλωτές είχαν κατορθώσει να ξεφύγουν. Ήθελα να συνεχίσω να πυροβολώ, έλεγα μέσα μου ότι πρέπει να υπάρχουν και άλλοι. Ήταν σα να είχα δοκιμάσει την πρώτη κουταλιά από το αγαπημένο μου παγωτό. Ήθελα να φάω κι άλλο...

Αυτοί οι διαδηλωτές ήταν οι πρώτοι άνθρωποι που σκότωνα. Το γεγονός με είχε εντυπωσιάσει. Η αδrenalίνη μου είχε ανεβεί. Ο φόβος γίνεται τρομερό κίνητρο. Επιδρά πάνω σου όπως το καλύτερο ναρκωτικό. Ήταν σαν όλοι οι άνθρωποι που είχα μιλήσει στη ζωή μου, όλος ο θυμός που μου είχαν προκαλέσει, να είχε συμπυκνωθεί σε αυτούς που σκότωνα. Είχα την εντύπωση ότι κατάπινα τη ζωή σαν κανίβαλος. Ένοιθα δυνατός και όλα ήταν πλέον ξεκάθαρα. Όμως έπειτα από μερικές ώρες, ξαναβρέθηκα σε σκοτεινά νερά, κολυμπούσα στη λάσπη και ο μόνος τρόπος να ξαναβρώ αυτό το αίσθημα ανάτασης ήταν να σκοτώσω ξανά».

Πηγή: http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_world_464404_02/11/2005_162002

Mehmet Tarhan

**Το τουρκικό παρακράτος
εξακολουθεί να εκδικείται**

Στις τουρκικές φυλακές εξακολουθεί να παραμένει ο Mehmet Tarhan, αναρχικός ολικός αρνητής στρατεύσεως. Το στρατιωτικό δικαστήριο της πόλης Sivas απέρριψε στις 15 Δεκέμβρη τις ενστάσεις του στρατιωτικού Εφετείου, διατηρώντας την ποινή του Mehmet στο αρχικό της ύψος.

Ο Mehmet συνελήφθη στη Σμύρνη στις 8 Απρίλη, και τη στιγμή αυτή έχει καταδικαστεί σε τέσσερα χρόνια φυλάκιση για δύο ανυποταξίες. Αν και ως ομοφυλόφιλος μπορεί να αποφύγει τη στρατεύση, έχει επανειλημμένα αρνηθεί να επικαλεστεί αυτή του την επιλογή.

Να σημειωθεί ότι στην Τουρκία το Εφετείο δεν μπορεί να ανατρέψει μια ποινή, επισημαίνει όμως στο πρωτόβθμιο δικαστήριο νομικά λάθη και παραλείψεις στη διαδικασία, με βάση τα οποία το καλεί να επανεξετάσει την όποια απόφασή του.

Η δικηγόρος του Mehmet έχει ήδη καταθέσει έφεση, η οποία τη φορά αυτή θα κριθεί – άγνωστο προς το παρόν πότε – από ένα δικαστήριο που αποτελείται από τους προέδρους όλων των Εφετείων της χώρας.

Η Διεθνής Αμνηστία τον έχει υιοθετήσει ως κρατούμενο συνείδησης, ενώ για την περίπτωση του τουλάχιστον 15 Ευρωβουλευτές έχουν αποστείλει επιστολή διαμαρτυρίας προς τον Τούρκο Πρόεδρο Ahmet Sezer, τον Πρωθυπουργό Erdogan και τους Υπουργούς Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Εθνικής Άμυνας και Εσωτερικών.

Τη μέρα της δίκης έγινε παρέμβαση στη Μυτιλήνη, με μοίρασμα κειμένου στον κόσμο που έπαιρνε το καρνάκι για το εβδομαδιαίο παζάρι στο Αιβαλί. Όσο ο Mehmet παραμένει φυλακισμένος χρειάζεται τη στήριξη και τη βοήθεια όλων μας. Fax για επιστολές υποστήριξης και διαμαρτυρίας είναι τα παρακάτω:

Στρατιωτική φυλακή Sivas: Fax: + 90 346 225 3915
Γενικό Επιτελείο: Fax: + 90 312 425 0813
Υπουργός Άμυνας: Fax: + 90 312 417 6386
Πρόεδρος της Δημοκρατίας: Fax: + 90 312 427 1330
Πρωθυπουργός: Fax: + 90 312 417 0476
Πληροφορίες: www.wri-irg.org/news/alerts,
<http://www.wri-irg.org/co/turkcampaign-en.htm>
Άρνηση στρατεύσεως στην Τουρκία: <http://www.wri-irg.org/news/2005/turkey05-en.htm>

ΕΚΚΛΗΣΗ ΚΥΠΡΙΑΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΡΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

«Η ΚΥΠΡΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ»

Είμαστε Κύπριες, προερχόμενες από διαφορετικούς εθνικούς, πολιτικούς και κοινωνικούς χώρους... Το 2001 ενωθήκαμε μαζί στην οργάνωση που ονομάζεται «Hands Across the Divide». Αγωνιζόμαστε μαζί, παρόλες τις αντιξοότητες, να επανενώσουμε τη χώρα μας, ώστε να λύσουμε τα πραγματικά προβλήματα των κοινοτήτων μας, των νέων, των γυναικών και των παιδιών. Τα τελευταία 40 χρόνια πολύς χρόνος και ενέργεια καταναλώθηκε στο Κυπριακό πρόβλημα που επισκιάζει τα πραγματικά προβλήματα και ανησυχίες των Κυπρίων.

Εμείς οι γυναίκες της Κύπρου θέλουμε να επιστήσουμε την προσοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως επίσης και των Ηνωμένων Εθνών και της διεθνούς κοινότητας στα πιο κάτω:

- Ζητούμε την πλήρη αποστρατιωτικοποίηση του νησιού μας – οι πολύτιμοι πόροι μας δεν πρέπει να ξοδεύονται σε στρατιώτες και εξοπλισμούς... Δεν θέλουμε οι γιοι μας να παίρνουν όπλα, να αλληλο-αντιμετωπίζονται σε μια διαχωριστική γραμμή 180 χιλιομέτρων και να διδάσκονται να «μισούν την άλλη πλευρά»...

- Θέλουμε όλους τους στρατιωτικούς ελιγμούς και επιδείξεις, παρελάσεις να καταργηθούν. Η δύναμη μιας χώρας δεν απεικονίζεται με τα άρματα μάχης αλλά με τη συμβολή της στους πολιτισμούς του κόσμου.

- Απαιτούμε να δούμε μια παντελή απόσυρση όλων των στρατών και των στρατιωτικών βάσεων και εγκαταστάσεων από αυτό το νησί. Έχουμε αποδείξει ότι μπορούμε να συνυπάρξουμε ειρηνικά... Δεν χρειαζόμαστε στρατούς να μας «προστατεύουν» από φανταστικούς εχθρούς - το τι χρειαζόμαστε είναι εκπαίδευση για ένα πολιτισμό ειρήνης, για αλληλοκατανόηση ώστε να δημιουργήσουμε ένα κοινό όραμα για την κοινή μας χώρα...

Κατά τα τελευταία 40 χρόνια οι αρχηγοί των Κυπριακών κοινοτήτων συναντιόντουσαν στις Βρυξέλλες, τη Νέα Υόρκη, τη Γενεύη, τη Λευκωσία και το Στρασβούργο, «συζητώντας» το αποκαλούμενο «Κυπριακό Πρόβλημα» όταν εμείς οι γυναίκες αυτής της χώρας συνεχίζαμε να υποφέρουμε με τα καθημερινά προβλήματα της επιβίωσης...

Κατά τη διάρκεια της «σοβαρής» απασχόλησης των «πολιτικών ηγετών» με τη «συμφωνία» που δεν έγινε τις τελευταίες 4 δεκαετίες, είναι τα παιδιά μας που «υπηρετούσαν» σε στρατούς και στις δύο πλευρές της διαχωριστικής γραμμής, μαθαίνοντας πώς να χρησιμοποιούν όπλα, να λαμβάνουν διαταγές, να μισούν και να σκοτώνουν.

Η Κύπρος έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ωστόσο, είναι από τα πιο στρατιωτικοποιημένα μέρη στον κόσμο: στο βόρειο μέρος του νησιού μας, για κάθε περίπου δύο τουρκοκύπριους, αντιστοιχεί ένας Τούρκος στρατιώτης. Στη μικρή μας πατρίδα, εκτός από τους στρατούς της Τουρκίας, Ελλάδας, Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων, υπάρχουν επίσης οι Βρετανικές στρατιωτικές βάσεις και εγκαταστάσεις παρακολούθησης που χρησιμοποιούνται από τις Αμερικανικές δυνάμεις, για να προωθούν την ατζέντα τους στην περιοχή της Μέσης Ανατολής...

Πολλά εγκλήματα έχουν διαπραχθεί σ' αυτή τη χώρα τον τελευταίο μισό αιώνα, κρυμμένα πίσω από στολές και όπλα... Η ζωή έχει «στρατιωτικοποιηθεί» και σε κάθε περίπτωση, υπάρχει επίδειξη όπλων και στρατών και στις δύο πλευρές της διαχωριστικής γραμμής... Στη βόρεια πλευρά του νησιού μας η κατάσταση είναι χειρότερη: η αστυνομία δεν είναι υπό πολιτικό έλεγχο, αλλά στρατιωτικό και ο στρατός ελέγχει όχι μόνο τις ελληνοκυπριακές περιουσίες αλλά και αρκετές τουρκοκυπριακές ιδιοκτησίες...

Τη στιγμή που η Τουρκία προσβλέπει προς την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθώντας να προωθήσει τον πολιτικό έλεγχο σε όλες τις πτυχές της ζωής, συμπεριλαμβανομένων και των κέντρων λήψεως αποφάσεων στην Τουρκία, αυτό δεν εφαρμόζεται στις περιοχές του νησιού που ελέγχονται από τα Τουρκικά Στρατεύματα.

Καλούμε εσάς, αδελφές, αδελφούς, άτομα από διαφορετικές χώρες, να μας υποστηρίξετε στον αγώνα μας για την ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ... Οι φωνές των γυναικών δεν εισακούονται σε αυτόν τον γεωγραφικό χώρο – γι' αυτό χρειαζόμαστε τη στήριξή σας για να φέρουμε «κοινή λογική» σε αυτή τη γωνιά της γης μας για να αντικαταστήσει τον πολιτισμό της σύγκρουσης!

Hands Across the Divide (17.10.2005)